

rette Sted til at indbringe et dertil sigtende Forslag uden andet Motiv end for at indbringe be-
gaae befrøgtet Bebreidelse eller Mistanke.

En af de Gjenstande, der ville ligge Me-
nighedsraadets Forsorg nærmest, er uden Tvivl
Kirkesangen, og hvor denne ikke kan be-
sørges af Skolelæreren til Opbyggelse ved den
almindelige Gudstjeneste, bør, efter Udvalgets
Formening, Menighedsraadet være henvendt til
at søge Mangelen afhjælpet. Til den Ende
er en ny § (24) foreslaaet.

Naar Afgang til Afbenyttelse af Sogne-
kirken for dem, der have løst Sognebaandet,
bliver indskrænket, saaledes som i § 28 (29),
til Udførelse af Børnedaab, Brudevielse og
Vigtale, er det samlede Udvalg enigt om,
at Ret dertil bør tilkomme de vedkommende
Sognebeboere, uden at anholde om Til-
læggelse hos Menighedsraadet. Der fore-
saaes derfor en Anmeldelse til Menigheds-
raadets Formand at træde istedetfor den i Ud-
kastet forlangte Tillæggelse, af samme.

Udvalgets Fleertal skønner derhos ingen
Grund til at adskille Altergangen fra de andre kir-
kelige Handlinger, og foreslaaer denne medoptaget
iblandt de Handlinger, som De, der have løst
Sognebaandet, have Ret til at lade foretage i
deres egen Sognekirke af deres valgte Præst.
Mindretallet (Clausen og Nielsen) mener
derimod, at der ligger fuldbødig Grund til Adskil-
lelsen deri, at de i Paragraphen nævnte Handlinger
vedkomme mere Familien end Sognemenighe-
den, og ofte ikke uden stor Ulempe kunne henlægges
til andre Sognekirker, hvorimod Altergangen
er en kirkelig Menighedshandling, der udgjør
en Deel af den almindelige Gudstjeneste. De
mener derfor, at den foreslaaede Udvidelse kun
stiller sig som berettiget for en Betragtning, hvor-
efter Loven om Løsning af Sognebaandet skal tjene
som Forberedelse til en almindelig Opøsning
af Folkekirkens Organisation, og de finde sig,
saafremt Forslaget derom skulde vinde Bifald,
nødsage til at stemme imod det hele andet
Stykke af Paragraphen.

Løsning af Sognebaandet, hvorved noget
Medlem af Menigheden stiller sig fra sammes
Præst eller nogen ubensogns Boende slutter sig

til ham, hører til de almindelige Menigheds-
anliggender, om hvilke Præsten synes at burde
meddele Underretning til Menighedsraadet. En
hertil sigtende Bestemmelse er af Udvalget
foreslaaet i samme § 28 (29).

I Henhold til det, som ovenfor (til § 9) er
erindret om Provstiraadet, foreslaaer Udvalget:
at Regnskabernes Revision og Decision (§ 32,
i Forslaget 34) henlægges til vedkommende
Sogneforstanderskab og Provst, og at § 33
udgaaer.

Udvalgets Fleertal foreslaaer endnu en
ny Paragraph føjet til Udkastet. Den første
Deel af samme betragter Fleertallet kun som
Tydeliggjørelse af Lovudkastets §§ 16, 25, 26
og 27, og dens sidste Deel som hvilende paa den
samme Grund som det til § 23 foreslaaede
Tillægsaffnit.

Denne Slutningsparagraph kunne vi —
Brødborf, Clausen, Nielsen — ikke til-
træde: de els forbi den, idet de „Menighedsraa-
det tillagte Rettigheder og Pligter“ blive viste an-
dekseds hen, staaer for os som Forsøg paa
praktisk at godtgjøre Overflødigheden af den
nye Institution, de els forbi Forsøget bliver
gjennemført ved at stille „Communalbestyrelse
eller Sogneforstanderskab“ i Menighedsraadets
Sted, altsaa ved en principiel administrativ
Verdsliggjørelse af Folkekirken. Hertil maa end-
nu jeg, Nielsen, føie en Indsigelse imod, at
den til § 23 foreslaaede Tilføielse skulde hvile
paa samme Grund som den foreslaaede Slut-
ningsparagraph.

I Henhold til det Foranførte stilles følgende
Ændringsforslag til Lovudkastet:

Til § 1.

Udvalget foreslaaer istedetfor Udkastets
Paragraph følgende Paragraph:

„Menighedsraad, som ere oprettede i Hen-
hold til Kirkeministeriets Circulaire af 24de
September 1856, skulde fremdeles gjælde som
bestaaende, forsaavidt som der ikke tages Be-